№ 71 (403). Rok III. Warszawa, 28 marca 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU

NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM SWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 25 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 71-go.

Ukazał się w druku „Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej", № 19 z dnia 24 marca 1922 r. zawierający treść następującą:

1) Oświadczenie Rządowe o przystąpieniu Polski do konwencji międzynarodowej o zakazie pracy nocnej kobiet, zatrudnionych w przemyśle, podpisanej w Ber nie dnia 26-go września 1006 r.
2) Oświadczenie Rządowe o przystąpieniu Polski do konwencji międzynarodowej o zakazie używania białego (żółtego) fosforu przy wyrobie zapałek, podpisanej w Bernie 26 września 1906 r.
3) Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 4 lutego 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie taksy aptekarskiej.
4) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Przemysłu i Handlu zarządu spraw, dotyczących przemysłu i handlu na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Konfiskata czasopisma.

Upatrując w treści artykułu p. t. „Wilki, lisy i psy rozciągają niepogrzebane zwłoki żołnierzy polskich", zamieszczonego w Nr. 13 „czasopisma p. n. „Inwalida" (z datą 26 marca 1922 r.) cechy przestępstwa w art. 154 cz. 2 K. K. przewidziane, na zasadzie art. 27 cz. I Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919, Nr. 14, poz. 186),—Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę obłożył aresztem tenże Nr. 13 z datą 26 marca 1922 r. czasopisma p. n. „Inwalida" przy równoczesnem wytoczeniu sprawy sądowej winnemu wydania i rozpowszechniania tego numeru.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 26 stycznia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie czasu pracy osób zatrudnionych przy pilnowaniu.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. 1920 r. № 2 poz. 7) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze reguluje czas pracy osób, zatrudnionych pilnowaniem zakładów pracy, oraz urządzeń i materjałów w zakładach, w których czas pracy jest normowany na zasadzie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu — o ile nie podlegają one bezpośrednio poszczególnym Ministerstwom — a mianowicie:

a) pilnujących całości i bezpieczeństwa budynków, urządzeń i ruchomości;
b) odźwiernych, portjerów, dozorców bram i t. p.;
c) dozorców i stróżów placowych, parkowych, drogowych, mostowych i t. p.;
d) osób, nadzorujących urządzenia przeciwpożarowe, oraz członków stałych straży ogniowych, utrzymywanych przez zakłady na własny użytek.

§ 2. Czas pracy osób wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, gdy wykonywane przez nie pilnowanie nie jest połączone z jakąkolwiek inną pracą, nie może przekraczać 12 godzin na dobę.

W godzinach pracy winien pracownik mieć możność spożycia posiłku bez opuszczenia miejsca pracy.

§ 3. Przy pracy na dwie zmiany w ciągu doby, przesuwanie zmian winno następować nie rzadziej niż co dni 14; przy przesuwaniu zmian, czas pracy poszczególnego pracownika jednorazowo może być przedłużony najwyżej do 18 godzin.

§ 4. Czas pracy osób, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, a wykonywujących w czasie pilnowania jednocześnie inną przerywaną pracę dodatkową, może być, w razie udowodnionej potrzeby, przedłużony do 10 godzin na dobę za uprzedniem zezwoleniem Inspektora Pracy właściwego obwodu, a do 12 godzin za takimże zezwoleniem Inspektora Pracy właściwego okręgu.

§ 5. Postanowienia art. 10 i 14 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu nie mają zastosowania do osób, objętych niniejszem rozporządzeniem.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger.*

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Zdrowia Publicznego
z dnia 4 marca 1922 r.

w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.

Na mocy art. 2 p. 13 art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 7 austr. ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. № 5 z r. 1907) i art. 380 ros. ustawy lekarskiej (ros. Zbiór Praw T. XIII, wyd. 1905 r.), zarządza się co następuje:

§ 1. Zamiast cen, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 2 grudnia 1921 r. w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw (Dz. U. R. P. № 94, poz. 698) za lekarstwa wyszczególnione w art. 1 rozporządzenia z dnia 3 kwietnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 33 poz. 194), ustanawia się ceny następujące:

Za lekar.	p-g	form.	№	1	70	mk.
„	„	„	№	2	60	„
„	„	„	№	3	140	„
„	„	„	№	4	55	„
„	„	„	№	5	60	„
„	„	„	№	6	60	„
„	„	„	№	7	100	„
„	„	„	№	8	85	„
„	„	„	№	9	120	„
„	„	„	№	10	120	„
„	„	„	№	11	220	„
„	„	„	№	12	100	„

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze rosyjskim i austrjackim z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego:
Chodźko.

OKÓLNIK
Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
do Dyrekcyj wszystkich Państwowych Szkół Średnich na terenie b. zaboru rosyjskiego

w sprawie jednorazowego dodatku dla funkcjonarjuszów państwowych, tudzież podwyższenia dodatku wyrównawczego dla miasta Warszawy.

Wskutek pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 27 stycznia 1922 r. L. 221/D. B. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zawiadamia Dyrekcje, że Rada Ministrów uchwaliła w dniu 25 stycznia 1922 r. przyznać wszystkim funkcjonarjuszom państwowym jednorazowy dodatek w wysokości ogółem 50% uposażenia miesięcznego, składającego się z płacy zasadniczej, dodatku za wysługę lat i studja wyższe i dodatku drożyźnianego, z wykluczeniem natomiast wszelkich innych dodatków.

Zarazem postanawia Rada Ministrów podwyższyć dodatek wyrównawczy, przyznany cywilnym i wojskowych funkcjonarjuszom państwowym, zatrudnionym stale w Warszawie, z 1/6 na 1/5 przypadającego dodatku drożyźnianego z ważnością od dnia 1 stycznia 1922 r.

Przy wypłacie przyznanego jednorażowego dodatku w wysokości 50% uposażenia miesięcznego funkcjonarjuszom państwowym, cywilnym należy uwzględnić płacę zasadniczą, dodatek za wysługę lat, dodatek za studja wyższe oraz dodatek drożyźniany do płacy zasadniczej (wraz z dodatkiem wyrównawczym dla miast Warszawy i Łodzi), ponadto dla nauczycielstwa szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych również dodatek za trzylecia i dodatki dla dyrektorów i wizytatorów powyższych szkół; wszelkie inne dodatki nie wchodzą natomiast w rachubę przy wymiarze jednorazowego dodatku.

Zarazem Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego upoważnia Dyrekcje do bezzwłocznej wypłaty pracownikom szkolnym uzupełnienia dodatku wyrównawczego, zatrudnionym stale w Warszawie, za miesiąc styczeń 1922 r., spowodowanego podwyższeniem tego dodatku z 1/6 na 1/5 dodatku drożyźnianego, oraz do wypłacenia tego dodatku wyrównawczego wspomnianym funkcjonarjuszom, począwszy od dnia 1 lutego 1922 r. w wysokości 1/5 dodatku drożyźnianego.

Przy wymiarze jednorazowego dodatku, przyznanego funkcjonarjuszom państwowym należy uwzglę-

dnić również dodatek wyrównawczy dla m. Warszawy w wysokości 1/5 dodatku drożyźnianego; oraz podwyższony dodatek za studja wyższe w myśl ustawy z dnia 10 stycznia 1922 r. (Dz. Ust. Rzp. P. № 4, poz. 17, oraz Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. № 5 (74), poz. 31).

Uprawnionymi do otrzymania jednorazowego dodatku są wszyscy **funkcjonarjusze państwowi, pozostający** na służbie państwowej najmniej od dnia 1 stycznia 1922 r., i pobierający uposażenie w myśl postanowień ustaw z dnia 13-go lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rzp. P. № 65, poz. 429—436), tudzież pracownicy kontraktowi, pozostający w służbie conajmniej od dnia 1 stycznia 1922 roku, których wynagrodzenie ustalono w myśl zasad, zawartych w ustępie 3-im zarządzenia Prezydjum Rady Ministrów z dnia 3-go marca 1921 r. L. 3868.

Wyłączeni są natomiast od jednorazowego dodatku pracownicy kontraktowi, przyjęci na czas w umowie z góry oznaczony, a nadto ci, których wynagrodzenie umowne jest wyższe od uposażenia urzędnika lub funkcjonarjusza, spełniającego analogiczne lub podobne funkcje, pracownicy sezonowi i czasowi, oraz ci wszyscy pracownicy, których uwiadomiono już lub uwiadomi się do dnia 1 lutego 1922 r. o rozwiązaniu z nimi stosunku służbowego, a wreszcie z pośród odbywających służbę wojskową poza wiekiem poborowym funkcjonarjusze samotni.

Młodocianym pracownikom niżej lat 18, należącym do kategorji niższych funkcjonarjuszów, należy wypłacać połowę jednorazowego dodatku, przypadającego dla funkcjonarjuszów niższych, pobierających uposażenie 1 i 2 stopnia płacy.

Wydatek, spowodowany wypłatą jednorazowego dodatku, n a l e ż y księgować na § 1 nowa poz. 1-c, 2-c, 3-c i poz 4-c pod nazwą „doraźne zasiłki" — zaś uzupełnienie dodatku wyrównawczego dla m. Warszawy na „dodatki drożyźniane" w budżecie szkolnym.

W związku z powyższem Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia, że podwyższenie dodatku wyrównawczego z 1/6 na 1/5 część dodatku drożyźnianego dotyczy tylko miasta W a r s z a w y. Funkcjonarjusze państwowi, zatrudnieni stale w Łodzi, winni pobierać nadal dodatek wyrównawczy w dotychczasowej wysokości, t. j. w wysokości 1/6 części dodatku drożyźnianego.

Ponieważ ustawa z dnia 10 stycznia 1922 r. (Dz. Ust. Rzp. P. № 4, poz. 17) o powyższym dodatku za studja wyższe wprowadza za**sadnicze zmiany w wymiarze tego** dodatku, w szczególności w odniesieniu do personelu nauczycielskiego, przeto przy wymiarze jednorazowego dodatku należy narazie uwzględniać dotychczasowy dodatek za studja wyższe. Nadwyżkę w jednorazowym dodatku, wynikającą z powyższej ustawy, wypłaca Dyrekcja w terminie późniejszym, gdy Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, po uzgodnieniu swego stanowiska w tej sprawie z innemi czynnikami rządowemi, będzie mogło przesłać Dyrekcjom dokładne wskazówki.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyjaśnia zarazem, że nauczyciele kontraktowi, jako przyjęci na okres z góry oznaczony, nie mają prawa do jednorazowego wyżej określonego dodatku.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poczyniło jednak starania o przyznanie tego dodatku nauczycielom kontraktowym. W razie pomyślnego załatwienia tej sprawy Dyrekcje będą o tem uwiadomione osobno.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poleca Dyrekcjom, aby po dokonanej wypłacie przesłały Ministerstwu osobnem sprawozdaniem wykaz imienny wypłaconych kwot z tytułu dodatku jednorazowego, a to celem zestawienia ogólnego wydatku, przypadającego na szkolnictwo średnie.

Za Ministra Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) *G. Zawadzki.*

KRONIKA.

NOWA TARYFA TRAMWAJOWA.

Dyrekcja Tramwajów Miejskich w Warszawie zawiadamia, że na zasadzie uchwały Magistratu z dn. 23 b.m. taryfa tramw. i autobus. podwyższa się z dniem 1-ym kwietnia r. b. w sposób następujący:

a) cena jednorazow. biletu tramwajowego normalnego 40 mk.
cena jednorazow. biletu tramwajowego ulgowego . 20 mk.
cena imiennego biletu kwartaln. tramwaj. normaln. 14,000 mk.
cena imiennego biletu kwartaln. tramwaj. ulgow. 8,000 mk.

b) cena jednorazow. biletu normalnego autobusow. 100 mk.
cena jednorazow. biletu ulgowego autobusowego 50 mk.
cena kwartalnego biletu normalnego autobus. 17,500 mk.
cena kwartalnego biletu ulgowego autobusow. 10,000 mk.

c) za przewóz bagażu ręcznego w autobusach, o ile miejsce na to pozwala, bez stosowania ulg 100 mk.

Jednocześnie skraca się przebieg autobusow:

1) z ul. Czerniakowskiej do pl, 3-ch Krzyży (zamiast do Dworca Główn.)

2) z Marymontu do placu Muranowskiego (pozostaje bez zmiany)

3) z Grochowa do Dworca Wileńskiego (zam. do pl. Zamkowego)

4) z Bródna do Dworca Wileńskiego (zamiast. do pl. Zamkowego)

Za przejazd wagonami nocnemi utrzymuje się nadal dotychczasowa opłata po 100 mk. za kurs.

Opłata za bilety terminowe bezimienne wyższa jest o 50% od opłaty za bilety imienne.

Wydawanie biletów terminowych na kwartał 2-gi rozpocznie się dnia 27-go b. m., przyczem na stacji Miejskiej (Miodowa 3) nabywać można tylko bilety normalne tramwajowe, w biurze zaś tramwajów na Woli—bilety normalne i ulgowe, zarówno tramwajowe, jak i autobusowe.

ZNIŻKA CEŁ.

W Dzienniku Ustaw nr. 15 z dn. 10 marca r. b. zostało ogłoszone rozporządzenie w przedmiocie wyjątkowego zwolnienia od cła względnie zniżenia mnożnika cennego od towarow żywnościowych, odzieżowych i obuwia na okres 6 tygodni.

Na mocy tego rozporządzenia zostały zwolnione od cła (oprócz artykułów zwolnionych od cła w samej taryfie celnej) następujące artykuły żywnościowe: ryż, mąka, kasza, makarony, warzywa i okopowe solone, moczone i kwaszone w opakowaniu niehermetycznem ziemniaki, suszone płatki, krajanka ziemniaczana, konserwy ze śledzi nie zawierające oliwy (chodzi tu m. in. o tanie konserwy norweskie „kippered herrings„), mleko zgęszczone i mączka mleczna, mięso, również konserwy mięsne sery (oprócz wykwintnych w opakowaniu detalicznem) masło, margaryna i sztuczne tłuszczne jadalne, smalec ryby solone, wędzone i suszone śledzie wędzone i artykuły spożywcze oddzielnie w taryfie niewymienione (mleko, jaja, pieczywo i t. p.).

To samo rozporządzenie zmniejsza 10-krotnie cło (zmniejszając mnożnik stawek celnych z 500 na 50) na następujące towary: wszelkie obuwie (męskie, damskie i dziecinne) z wyjątkiem lakierowanego i z materji jedwabnej odzież i bielizna dziana również pończochy i skarpetki dziane, oraz wszelka odzież i bielizna nieprzybrana haftami i koronkami z tkanin bawełnianych, wełnianych, półwełnianych oraz lnianych.

BEZPOŚREDNIA KOMUNIKACJA TOWAROWA POLSKÓ-WĘGIERSKA.

Z dniem 1 kwietnia r. b. Ministerjum kolei żelaznych zaprowadza bezpośrednią komunikację towarową pomiędzy stacjami kolei polskich i węgierskich tranzytem przez Czechosłowację. Przewóz przesyłek odbywać się będzie na zasadach konwencji berneńkiej z roku 1890, z pewnemi nieznacznemi odchyleniemi, zwłaszcza co do sposobu uiszczania opłat, a to ze względu na trudności walutowe w stosunkach międzynarodowych. W ten sposób nadawca uzyskuje możność wysyłania przesyłek za jednym międzynarodowym kwitem przewozowym do stacji przeznaczenia w tych kierunkach, unikając kosztownych przeekspedycji. Bliższe szczegóły z tej komunikacji podane są w rozporządzeniu z dnia 15 b. m., które będzie ogłoszone w najbliższym numerze Dziennika Ustaw.

Redaktor J. Plewiński. Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30, tel. 69-60.